

درود بر همه ی شما به نام خداوندمان عیسی مسیح

امروز درباره این که کلمه **برداشت** در زندگی و دنیای هر روز، و همچنین در مورد زندگی روحانی چیست، می خوانیم و می اندیشیم. جشنواره برداشت یک جشنواره یهودی کتاب مقدس است و یادآوری ۴۰ سال در بیابان، پس از ترک مصر، زمانی که آنها در چادرها و کلبه های موقت در راه سرزمینی که خدا به آنها وعده داده بود زندگی می کردند. هنگامی که موسی به آنها کلمات خدا را تعلیم داد، اسرائیلی ها همچنین مواهب خدا را در خلقت در راه رسیدن به سرزمین موعود یادآور شدند. وقتی آنها در سرزمین موعود مستقر شدند، با آوردن اولین میوه های حاصل از برداشت جدید، خدا را ارج نهادند و بعدها، وقتی تمام برداشت محصول از زمین برداشته می شد، از او برای همه آنچه که داده سپاسگزاری می کردند. (خروج فصل ۲۳ آیه ۱۶) "هنگامی که محصولات خرمنگاه و مخزن شراب خود را به دست آوردید، باید جشن **سوگوت** یا **سایبان ها** را به مدت یک هفت جشن بگیرید.

در دنیای طبیعی ما غذاهایی مانند گندم، جو یا برنج، سبزیجات، انواع میوه ها یا ماهی های گرفتار در دریاها و رودخانه ها را پرورش می دهیم. ما معتقدیم که خداوند زندگی، زمین را با هر آنچه در آن است، جهان را با هر آنچه در آن است، آفریده است. در پیدایش، اولین کتاب عهد عتیق، ما در مورد چگونگی ایجاد جهان توسط خداوند، نظم و ترتیب ایجاد قسمت های مختلف حیات و این که آخرین قسمت از آفرینش او زن و مرد بود، می خوانیم.

اجازه دهید پیدایش فصل اول آیات ۲۶-۳۱ را با هم بخوانیم.

در اینجا می خوانیم که خداوند ما را خلق کرده و به ما سرپرستی زمین داده شده است: کار کردن، استفاده و مراقبت از آن. او ما را شریک خود قرار داده است! در آیه ۲۹ می خوانیم: من به شما داده ام یعنی: خداوند هر آنچه که ما برای زندگی نیاز داریم به ما بخشیده است، خوردن و لذت بردن مادامی که ما از جهان او مراقبت می کنیم. او آفرینش خود را برکت داد و همه آفرینش خود را مراقبت می کند. فرمود: پربار باشید و تکثیر شوید. این بدان معناست که جدا از آنچه که اکنون به آن نیاز داریم، باید به فکر زمین و دریا و هوا نیز باشیم و برای آماده شدن برای فصل بعد، سال بعد، سالهای آینده زمان بگذاریم. ما باید زمان بگذاریم تا بذر بکاریم، ماهی های کوچک رشد کنند، پرندگان و حیوانات بزرگ شوند. آنها همچنین مخلوق او هستند و او به ما وظیفه داده است که از دنیای خود مراقبت کنیم و با احترام با آن رفتار کنیم. وی گفت به خودمان فرصت دهیم تا استراحت کنیم، به حیوانات و زمین فرصت دهیم تا استراحت کنند تا آنها نیز دوباره بارور شوند. مهم نیست که ما کی هستیم، چه کاری انجام می دهیم و کجا هستیم: در خانه، محل کار، دفتر، اتاق خود، بیرون خیابان، پیاده روی یا رانندگی، **در هر شرایطی**، می توان خلقت او بزرگداشت، احترام گذاشت و سپاسگزاری کرد. امروزه پرورش مزارع عمدتاً در دست شرکتهای بزرگ است و در انگلستان دیگر در مقیاس کوچک کشاورزی باقی نمانده است اما این مسئولیت ما را تغییر نمی دهد. خدا همچنین به قومش گفت که وقت آن است که از او تشکر کنند، با دست خالی نزد او نیایند. معنی آن چیست؟ بیایید در مورد آن فکر کنیم.

در تثنیه فصل ۶: آیات ۴ و ۵ می خوانیم:

"ای اسرائیل بشنو، شما باید خداوند خدای خود را با تمامی دل و جان و توانایی خود دوست بدارید." این بدان معناست که او را با اعمال، کل طرز تفکر، گفتار و زندگی دوست داشته باشیم. وقتی خدا را به عنوان شماره یک دوست داریم، به طور خودکار می خواهیم همه آنچه را که او خلق کرده است دوست داشته باشیم و به آنها احترام بگذاریم. وقتی ما به اخبار گوش می دهیم، تلویزیون تماشا می کنیم و به اطراف خود نگاه می کنیم، می بینیم که چگونه در سراسر جهان این اتفاقات رخ نمی دهد. طمع، سود، خواستن بیشتر یا خواستن بهتر اغلب شماره ۱ است. این در مقیاس بزرگ و حتی در زندگی شخصی ما نیز اتفاق می افتد.

شاید ما فکر کنیم که اینطور نیست، که ما چنین کارهایی را انجام نمی دهیم، اما، همانطور که در چند هفته گذشته در مطالعات کتاب مقدس خود آموخته ایم، ما اغلب نسبت به گناهان خود، عمل نادرست خود، کور هستیم، هنگامی که می خواهیم زندگی کنیم مطابق با اراده خدا و ثمربخش، ما نیاز داریم از خدا بخواهیم به ما نشان دهد کجا را اشتباه رفتیم و از هدایای او سوء استفاده کردیم. به این ترتیب ما یاد می گیریم که برای شکوه و عظمت او، نگاهی به کاستی ها و اعمال خود که نیاز به تغییر دارند، بیاندازیم. سپس ما به نام او، محصول او، میوه های معنوی خواهیم داد. شکرگذاری برای برداش جشن بزرگداشت مصرف زیاد یا کسب مقدار زیادی پول یا چیزهای مادی نیست. این در مورد تشکر از او برای آنچه که او داده است، برای رزق و روزی ما، برای رفاه ما، برای رابطه ما با او از طریق پذیرش عیسی به عنوان ناجی ما، برای بسیاری از استعدادهایی است که او جداگانه به تک تک ما می دهد. و این کار جدی است زیرا روزی، دقیقاً مانند کاتبان و فریسیان، از ما خواسته می شود که در مورد نحوه مراقبت از دنیای او و هدایایی که به ما داده است، به خدا حساب بدهیم.

در تثنیه فصل ۲۴ آیات ۱۹-۲۱:

می خوانیم که چگونه خداوند، از طریق موسی، به بنی اسرائیل در مورد تقسیم دستور داد: «وقتی در مزارع خود محصول برداشت می کنید و از یک گله چشم پوشی می کنید، برای تهیه آن برگردید. آن را برای بیگانه، یتیم و بیوه بگذار تا خداوند، خدای تو، تو را در تمام کارهایی که در دست داری برکت دهد»^۱. خداوند همچنین به ما دستور می دهد که همه این موارد را به اشتراک بگذاریم، به ویژه با کسانی که کمتر از خودمان دارند، بنابراین همه تأمین می شوند و می توانند هدایای او را بپذیرند. در حالی که ما از برداشت لذت می بریم و خدا را به خاطر آن شکر می کنیم، زمان مناسبی است که اولویت های زندگی خود را در نظر بگیریم. معنای معنوی برداشت چیست؟ بیایید غلاطیان فصل ۵ آیات ۲۲ و ۲۳ را بخوانیم.

در این آیات، که در مطالعه هفته گذشته نیز بود، ما در مورد میوه های معنوی که در زندگی خودمان، توسط خود ما و دیگران دیده خواهد شد، می خوانیم زیرا روح القدس در ما کار می کند. ممکن است فکر کنیم که با برخی از این ثمرات معنوی مشکلی نداریم اما در برخی دیگر به سختی شکست می خوریم. تنها راه خلاص شدن از شر اینها رابطه نزدیک با خدا، از طریق عیسی است. این ممکن است به این معنی باشد که، دقیقاً مانند باغبانی کردن خوب، که او مجبور است قسمت های بد زندگی، تفکر، عملکرد و کلام ما را قطع کند. این می تواند دردناک و دشوار باشد. سپس به خود یادآوری می کنیم که می خواهیم به احترام او زندگی کنیم. خداوند به بنی اسرائیل فرمود: «ای اسرائیل، بشنو. من خداوند، خدای تو هستم»^۲. کلمه «بشنو» یک دستورالعمل است، به این معنی که: توجه کن. ما غالباً آنقدر مشغول گفتن آنچه در ذهن و قلبمان است، هستیم و یا وضعیت دشوار خود را به خداوند می گوییم، به گونه ای که نمی توانیم «بشنویم»^۳، از گوش دادن به صدای او عاجز می مانیم، و همه خوبی های او را به خاطر نمی آوریم. تمام آنچه او برای ما می خواهد این است که زندگی را به طور کامل در نام عیسی داشته باشیم.

آمین

پس چگونه می توانیم به او نزدیک شویم و دست خالی نباشیم؟ با بازگشت به سوی او، با اراده تام، با قلبی صادقانه سپاسگزار، آنچه او به ما داده است، هر چه باشد: هدیه های معنوی، استعدادها، وقت، مهربانی، عشق، شادی، اتاق، بخشش، همه میوه های روح ذکر شده در غلاطیان.

(معنای نمادین برداشت در کتاب مقدس شامل دو زمینه اصلی است: عنایت خداوند برای ما و نعمت خداوند برای دیگران. در حالی که ما فقط یک بار در سال یک فصل برداشت را جشن می گیریم، ما همیشه روح برداشت را تجربه می کنیم.)